

ژان، فیلیپ، رامو

Jean Phllipe Rameau

نقاش آنرانیک : باغدادساریان

ژان، فیلیپ، رامو در سال ۱۶۸۳ در شهر دیژون (Dijon) از شهر های فرانسه متولد شده و در سال اولی که راه رفتن را یاد گرفته پدرش کم کم فنون موسیقی را بدو تعلیم نمود چنانکه در مراحل هفت سالگی پیانو را بطرز جالبی مینواخت . دوره تحصیلات وی در دبستان دیژون شروع شده ولی از شدت علاقه‌ای که بفن موسیقی داشت نمیتوانست فکر خود را بکار دیگری منحرف نماید بدین جهت از تحصیل دست برداشت و بتکمیل صنعت موسیقی پرداخت و در تمام آلات موسیقی مخصوصاً ویلون پیشرفتی بسزا نمود .

در سال ۱۷۰۱ که رامو ۱۸ ساله بود در اثر يك پيش آمد عشقی پدرش او را بایتالیا فرستاد . جوان هنرمند بتحقیق موسیقی ایتالیائی شتافته ولی آنرا موافق مذاقتش نیافت ناچار در یکی از تاترهای سیار عضو شده و شغل نوازنده ویلن را بعهده گرفت و در ضمن مسافرنهائی که هیئت تاتر برای دادن نمایش مینمود بفرانسه برگشت و چون ازین شغل خوشش نمی آمد این هیئت را ترك کرده و دوباره به دیژون باز

گشت . از آنجا که در موسیقی مخصوصاً در نواختن اورگ مهارت تامی داشت بدین جهت یکی از بزرگترین اورگانستها بشمار میرفت . در سال ۱۷۱۷ برای او در کلیسای دیژون شغلی معین نمودند ولی قبول نکرد و تصمیم گرفت که بخت خود را در شهر پاریس آزمایش نماید . در پاریس بخدمت استاد معروف موسیقی لوئی مارشال رفته و شاگردی او را قبول کرد چندی بعد لوئی مارشال بواسطه پیشرفت خارق العاده و استعداد عجیبی که از رامو مشاهده کرد با او بنای بدرقناری را گذاشت و بالاخره رامو از بدرقناری استاد مجبور بترك پاریس گشت و بشهرهای لیل و کلرمون رفت و در کلیسای کلرمون

ژان ، فیلیپ ، رامو

شغل اورگانستی را پیش گرفت و در این موقع فراغت زیادی که داشت باو اجازه داد که تا بنای ثنوری سیستم هارمونی (Théorie de système Harmonique) را بگذارد ولی باز از زندگی در ولایت خسته شده برای دفعه دوم در سال ۱۷۲۱ بشهر پاریس مسافرت نمود و در شهر پاریس کتاب دستور هارمونی (Traité de l' harmonie)

را بچاب رسانید و بدین ترتیب نظر مردم را بخود جلب نمود و چند سونات (Sonate) و کانتات (Cantats) نوشت و در سال ۱۷۳۷ نوشتجات خود را به آکادمی فرانسه ارائه داد و مورد قبول واقع شدند . یکی از ثروتمندان پاریس که زنش شاگرد رامو بود به رامو توجه مینمود و او در سایه وی توانست به ایرا داخل شود .

برای اولین دفعه میخواست از نوشتجات ولتر (Voltaire) ایرای سامسون (Samson) را بمعرض نمایش گذارد ولی بمناسبت اینکه اقتباس از انجیل در نمایشات قدغن بود و سامسون هم جنبه مذهبی داشت بدین جهت از طرف رئیس ایرا مورد قبول واقع نشد ولی بزودی رامو ایرای هیپولیت و آریسی (Hippolyte et Aricie) را نوشت و در همان صحنه ایرای بزرگ بازی کردند و نتیجه خوبی عاید رامو گردید . آواز شهرت رامو در هر جای شهر پاریس طنین انداز بود و بالاخره رامو بسبب فرانسه آشنائی پیدا کرده و بخدمت لوئی پانزدهم بدربار داخل شد و از طرف لوئی پانزدهم بلقب کمپوزیتور دربار مفتخر گردید . رامو روز ۱۲ سپتامبر در ۱۷۶۴ در حالی که هشتاد سال داشت دارفانی را بدرود گفت و بیانش خدمات شایان تقدیرش از طرف آکادمی فرانسه تشییع جنازه مجلی بعمل آمد و بهترین قطعات آثارش را در تشییع جنازه اش نواختند و همچنین بهترین موزیسین ها و آوازه خوانهای معروف نیز در آن شرکت جستند چنانکه تا آن زمان چنان موسیقی شنیده نشده بود . آثار کمپوزیتور معروف عبارتند از ایرا های (Samson) ، (Hippolyte et Aricie) (Indes galantes) ، (Castor et Pollux) ، (Dardanus) ، (Zoroastre) زرتشت (Naissance d' Osiris) ، پرستشگاه افتخار (Le Temple de la gloire) و غیره . از جمله خدمات رامو حفظ و تقویت موسیقی فرانسه در مقابل موسیقی ایتالیا بود که بعد از Lulli و شاگردان او کم کم مغلوب موسیقی ایتالیائی شد . رامو تمام مزایائی را که آثار Lulli دارد با مزایای نوشتجات خود مقابله داده و بلکه از آنها هم بالاتر نوشته است تمام آثار او یک نتیجه دراماتیکی را منتج شده و هریننده و شنونده ای را

کاملاً جذب مینماید. رامو صنعت موسیقی را تکمیل کرد و باعلا درجه کمال رسانید و علاوه بر این او در قوانین سیستم هارمونیک زحمت کشیده و مطالعاتی در روابط و تناسب آکوردها بجای آورده و موفقیت حاصل نموده است. آثار رامو دارای وزنهای بسیار زیبا میباشند او بود که تزئینات به ارکستر داده و آنرا با شکوه و چند صوتی کرد. امروز عالم موسیقی بروح رامو مدیون است. بعنوان قدردانی در سال ۱۸۸۰ بحسبه رامو در شهر دیترون از طرف دوستداران موسیقی بر پا گردید.

بهمن ۱۳۱۸

اندر انیک ، باغدا ساریان

